

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/239/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712202333
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712202333.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi P. V., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom Z., W. XXXX/XX, zastúpenému opatrovníčkou Janou Sekerešovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO: 42176778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 773,81 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/8/2013-51 zo dňa 05. 03. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie vo výroku, ktorým okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 118,16 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

Navrhovateľovi a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie podľa § 96 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) z dôvodu späťvzatia návrhu na jeho začatie v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., podľa ktorej, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Keďže k späťvzatiu návrhu došlo pre správanie sa navrhovateľa, prináležalo by preto právo na náhradu trov konania odporcovi. Odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka na strane odporcu, tento bol v konaní úspešný. K návrhu navrhovateľa sa vyjadril s tým, že namietol premlčanie a po námietke premlčania nároku uplatňovaného návrhom zobral navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Súd mal za to, že vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré si vyčíslil ako trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci a to príprava a prevzatie zastúpenia a zaslanie písomného vyjadrenia vo forme odporu.

Zároveň rozhodol o tom, že navrhovateľovi vracia krátený súdny poplatok vo výške 39,37 eur v zmysle § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá O. s. p.) odvolanie navrhovateľ, a to v časti, v ktorej súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi (v poradí výroku tretiemu). Namietal nesprávne právne posúdenie veci a naďalej zastáva

názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, keď zdôraznil, že združenie na ochranu spotrebiteľa má pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z.. V zmysle uvedeného preto podľa neho nemožno zo strany vedľajšieho účastníka hovoriť o trovách účelne vynaložených. Poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, Banskej Bystrici, Košiciach, Nitre, Prešove a v Žiline, v ktorých bolo konštatované, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právny zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci nemožno považovať za účelne vynaložené trovy. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 220 O. s. p. ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že treba brať do úvahy, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne účelné. Vedľajší účastník ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Práve preto vedľajší účastník je právne zastúpený advokátmi, ktorí sú ochotní takéto právne zastupovanie realizovať. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu v jeho napadnutej časti potvrdil ako vecne správne.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správne.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 O. s. p..

Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní úspešne, má zásadne právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka. Základným predpokladom, za splnenia ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania (v danom prípade vedľajšiemu účastníkovi), je však i účelnosť trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelne vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok a aj keď má účastník nárok na ich náhradu, nakoľko bol úspešný, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. Trovy vynaložené účastníkom konania (vedľajším účastníkom konania) v spore musia byť v príčinnej súvislosti s predmetom konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Je taktiež nutné zdôrazniť, že z obsahu spisu je zrejmé, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku kvalifikovanej obrany poskytnutej odporcovi prostredníctvom vedľajšieho účastníka, ktorý v tomto konaní po oboznámení sa s návrhom a po vydaní platobného rozkazu podal voči nemu odpor. Až na základe tohto odporu došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom, a to v celom rozsahu. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle,

že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady, môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej osobe aj právnickej osobe, štátnemu orgánu, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností, t. j. nemôže byť vopred vylúčený z voľby možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta. Trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne, nakoľko boli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (viď nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03), ak po dôvodne podanom odpore pôsobil jeho vstup pre navrhovateľa odradzujúceho v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal späť svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu a konanie žiadal zastaviť. Vstup vedľajšieho účastníka v tomto konaní bol dostatočne účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní.

Je nepochybné, že vedľajší účastník bol v konaní úspešný. Konanie vo veci vyvolal práve navrhovateľ, pričom vstup vedľajšieho účastníka do konania a oprávnenie na tento vstup mu vyplýva priamo z Občianskeho súdneho poriadku, a to ust. § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Osobitným predpisom mal zákonodarca na mysli najmä zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod.. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o Združenie na ochranu spotrebiteľov. Dôvody, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia týkajúceho sa skutočností, že odporca nepožiadaval vedľajšieho účastníka o pomoc pri riešení svojho problému, preto neobstoja. V danom prípade nešlo ani o paušálny vstup do konania, nakoľko ako bolo vyššie uvedené, k zastaveniu konania došlo práve v dôsledku kvalifikovane poskytnutej obrany odporcovi. K uvedenému argumentu odvolací súd na záver dodáva, že k neúčelnému vzniku trov konania dochádza samotným podaním návrhu v prípade, ak bol následne navrhovateľom v celom rozsahu vzatý späť, a teda, sám navrhovateľ zastavenie konania zavinil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto prvostupňový súd dospel k správnejmu záveru, ak navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu prvostupňového konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. a tieto trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia považoval za účelné a odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa ním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Výroky uznesenia okresného súdu, ktorým bolo konanie zastavené, ktorým sa odporcovi náhrada trov konania nepriznala, a ktorým bol navrhovateľovi vrátený krátený súdny poplatok, zostali podľa § 206 ods. 2, 3 O. s. p. nedotknuté.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. V odvolacom konaní navrhovateľ nebol úspešný, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko uvedené trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa, nepovažoval za trovy konania vynaložené účelne. Z obsahu spisu je zrejmé, že odvolanie navrhovateľa bolo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu doručené, avšak na vyjadrenie k odvolaniu nebol vyzvaný, nebola mu v tomto smere uložená žiadna povinnosť zo strany súdu, a preto predmetné vyjadrenie, v ktorom vedľajší účastník navrhol uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť, nie je v príčinnej súvislosti so samotným predmetom konania a rozhodnutia. Uvedený úkon nebol nevyhnutný pre úspech vo veci, teda neboli poskytnuté také právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Vzhľadom na túto skutočnosť, keď uvedené vynaložené trovy právneho zastúpenia v súvislosti s písomne podaným vyjadrením k odvolaniu neboli odvolacím súdom považované za účelné, odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.